

въ Влашко гдѣто го уби единъ отъ робытъ му. (1462-865).

Годината 1463 са захванѣ съ тры войны: една съ Венеціанитѣ, друга съ караманскитѣ князове и третя съ Босна. Най-напрѣдъ великыйтъ везирь Махмудъ-паша ужди турската флота срѣщу Метелинъ. Тозь островъ принадлежеше на Генувеската челядь *Гачисіовци*, който имъ бѣхж дали Палеологовци, а Мухамедъ завождаше сухошжтна войска на Адрамитъ, грѣцкы градъ на сушата, срѣщу острова, за да я прекара отъ тамъ съ корабитѣ. Едно бомбардиранье отъ нѣколко дни погребе града подъ развалинитѣ на укрѣпленіята му и уздрави тамо властѣта на Портата.

Венеціанската сила дразнѣше Султановото властолюбіе. Тѣй, той са опыта да я подкопае въ всичкитѣ ѣ владѣнія и съюзи. — Единъ походъ са отправи въ Босна присѣдинена на Сърбіѣж; самъ Мухамедъ съ 150,000 войска подчини туй княжество, 1464-867. Царь Стефанъ и сынъ му самоволно са предадохж на Махмудъ-паша съ условіе че ще имъ ся запази живота. Но една фетва отъ шейка Али-Бисталин рѣши погубванъето имъ.

Матей Корвенъ са опыта да избави Босна (1464) и я забрани успѣшно срѣщу турската войска, но принуденъ да отетжни предъ много по-горны силы, той са оттегли съ загуба. Босна тогазъ станѣ областъ отъ Османската Держава, 30,000 отъ жителитѣ ѣ влѣзохж въ тѣлото на Еничеритѣ, и повечето пригърнахж Исламството.

Между туй духъ за независимость влнуваше винагы Албанія. Подъ началството на Искендеръ-бея, раздраженъ отъ Папата който искаше да подигне нова кръстоносна война срѣщу Турцитѣ Албанія отвори бой. Откакъ ошита новы преговоры, откакъ са потруди да погуби тозъ неукротимъ неприятель, Мухамедъ дойде самъ да управлява лично обсадата на Кроя, която показа Султану дѣятелността на тозъ противникъ, и въ сжщото врѣме дивашката покорность на войскитѣ, които той прѣдводителствуваше. За да си отвърнатъ дѣто несполучихж при Кроя, Османцитѣ прѣвзехж Чорли и Елбасанъ. Най-послѣ, слѣдъ двадесетъ и петъ го-